

градъ нарицлемый Вфрема: и тамъ пребываше со съ оученицы те си.

55 И беше близъ пасха та Іудейска: и отидоха мнозина во Іерусалимъ отъ (онла) страна предъ пасха та, да се вчистатъ.

56 И трасеха Исуса и говореха по можда си като стоеха въ церква та: що ви се чини, да ли не ще да дойде на празникатъ.

57 Я архіерее те и фарісее те дадоха заповѣдь: ако нѣкой го оусети гдѣ ще да бже, да каже за да го фанатъ.

ГЛАВА 12.

Исусъ прочее шесть дни по напредъ отъ пасха та, дойде во Вилонія гдѣто беше оумрелью Лазарь, когото воскреси отъ мртвы те.

2 И направиха мѣ тамъ вечера, и Марфа слагваше: а Лазарь беше единъ отъ она, които седеха съ Исуса на трапеза та.

3 Тогава Марія зема една літра миро чисто драгоценно (кое-то се именва) народъ, и помаза нозе те Исусовы, и отри ги съ косы те си: и испланисе къща та отъ мурисма та на муро то.

4 Я единъ отъ оученицы те мѣ, Іуда (сынъ) на Симона Искариотскаго, който щеше да го предаде, рече:

5 Защо се не продаде това

муро за триста пѣнази, да се дадатъ на сиромаси те.

6 Я това рече, не че за сиромаси те се грижаше, но защото беше татъ, и имаше ковчежче, и носеше (онова) цюто твѣраха въ него.

7 Тогава Исусъ рече: не дѣйте а, она е сохранила това за деньтъ на погребеніе то ми.

8 Защото сиромаси те секога имате съ себеси, а мене секога немате.

9 И разсмѣ многа народъ отъ Іудей те, зашто е тамъ: и дойдоха не токму заради Исуса, но и Лазаря да видатъ, когото беше воскресилъ отъ мртвы те.

10 Но архіерее те се совѣтоваха, да оубіятъ и Лазаря.

11 Защото мнозина отъ Іудей те отиваха заради него, и вѣроваха во Исуса.

12 Я на оутрешнія день многа народъ, които веха дошли на празникатъ, като чѣха че иде Исусъ во Іерусалимъ.

13 Земаха вѣйки финиковы, и излѣзоха да го посрешнатъ, и выкаха, и говореха: всанна, благословенъ който иде во име то Господне, царь Израилевъ.

14 Я Исусъ намери едно осле, и вахна на него, каквото шо е писано.

15 Не койсе души Синова: е-то царь твой иде возсѣдалъ на ждрекче отъ ослица.

16 И тіа (работы) не разсмѣха оученицы те мѣ напредъ: